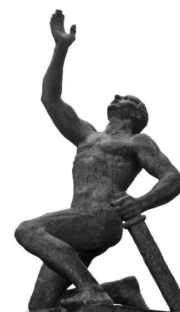

Reaali Poiss

TALLINNA REAALKOOLI AJALEHT

NUMBER 5 (61) SEPT-OKT-NOV 2005

Reaali Poisi uus veebileht

Käesoleva õppeaasta alguses otsustasin ma maailma muuta. Ei, ma ei hakanud roheliseks; ei, ma ei hakanud jalgrattaga koolis käima; ja kujutad ette, minust ei saanud ka USA president. Lugu oli hoopis selline, et Reaali Poiss vajas hädasti uut kodulehte ning oma piiratud lahkusest tulenevalt hakkasin ma sellega tegelema. Ei tea, kui paljud üldse teadsid vana lehe olemasolust. Kui ka teadsid, siis selle külastatavus igal juhul just kuigi suur polnud. Ega ma ei imesta ka. Võin öelda, et vana leht oli lihtsalt veidi ajast ja arust ning oli aeg järeltulijal koht veebiruumis üle võtta. Oleks võinud varemgi, aga parem hilja kui mitte kunagi.

Ootused

Mis olid meie toimetuse ootused seoses uue veebilehega? Toimetuse ootas muidugi meeldiva väljanägemisega ja kasutajasõbralikku online-väljaannet, kus meil oleks lihtne uudiseid lisada ja hallata ning et külastajad saaksid neid kommenteerida. Pakkuda lugejale rohkem, kui et ta avab lehe, klõpsutab paar linki läbi ning lahkub, tõdedes: „Mõttetu”. Ilmselt juhtus seda vana lehega tihemini... Kõige muu juurde ka igasugune pudi-padi, mis loodetavasti muudab lehte atraktiivsemaks.

Teostus

Kunagi ammu tegelesin ma hobi korras veebindusega, kuid jätsin asja täiesti unarusse. RP

lehega tegeledes tuletasin ma endale selle kohta palju meelde, ning mõningaid asju õppisin tegemise käigus ka juurde, nii et täitsa tore oli. Sai läbi proovitud igasuguseid erinevaid kujundusi, ideid, ehitusi,

palju ;).

Olevik-tulevik

Praegusel kujul on nüüd leht üleväl ilmselt täitsa mõnda aega, kuid nagu juba mainisin, ideid on palju ja soovi neid teostada samu-

omaloomingut, naerda õpetajate kildude üle jne.

Mis muud, kui et soovin Sulle toredaid veebielamusi ja kindlasti pikki-pikki tunde, viibides Reaali Poisi uuel veebilehel? No okei, mõistan Sind, kallis lugeja,

Reaali Poiss

TALLINNA REAALKOOLI AJALEHT

15.11.2005. 15:54

Reaali Poiss > Uudised

uudised >

vanad uudised >

ilmunud lehed >

ajaviide >

toimetus >

ajalugu >

kontakt >

reaali.poiss@real.edu.ee

POLL

Sinu IP on teadmata!

Kes võiks olla järgmise kuu staar?

MÄRGID RINDA IGAVESEKS!

Pärast hullumeelset nädalat oli saabunud vaikne reede. Vähemalt esialgne plaan oli selline. Kuid tegelikkus oli teistmoodi. Nädal aega oli arutatud, mis selga panna, millised kingad jne. (Seda siis peamiselt tüdrukute seas, kuid erandeid leidis ka noormeeste ridades.) Kogu see paanitsemine ja planeerimine käis loomulikult 11. novembri reede kohta. Pisikestele tähendas see päev lühemat koolipäeva, gümnaasiumi ridades pikka ja valulist istumist aula kõvadel toolidel ning abiturientidele järjekordset "koolinänni" saamist.

särki-värki. Korra tuli ka õnnetute juhuste tõttu täiesti otsast peale alustada, mis tegelikult kokkuvõttes oli siiski pigem positiivne kui õnnetu, aga sellest ma lähemalt teile ei räägi. Ühesõnaga vahelduva eduga nokitsesin ja nokitsen kindlasti ka edaspidi. Ideid on veel

ti, loodetavasti jätkub ka viitsimist asja muudkui täiendada ja täiendada. ?. Veebis hakkavad ilmuma uudised mis lehtedeski (aga mitte enne lehe ilmumist), lisaks ka muu värk, mis lehte ei mahu või mida ei ole mõtet lehte panna. Kõigil on võimalik uurida meile saadetud õpilaste

ja pikki tunde ei looda ka. Aga vast veedad seal rohkem aega kui vanal lehel? Muide, kas tead, kui sa annad meile tagasisidet, jagad soovitusi, kriitikat, või pakud lahkelt abistava käe ideede, kaastööde või muu näol, muutub meie kalli kooli kallis leht veel paremaks!

Kristen

Täna lehes:

EL ja romantika

Tulevased üritused

lk. 4

lk. 6

Laiast maailmast

Märk rinda igaveseks

Reaali tšikid skoorisid

lk. 3

lk. 5

lk. 7

Kätte on jõudnud aeg, kus nohud-kõhad võtavad võimust, õppida on palju ja kooli kohe üldse ei viitsi hommikul tulla. Tuhandetes Tallinna kodudes mõtiskleb igal õhtul keegi: "No miks on vaja seda nõmedat ajaloo, matemaatika, keemia või bioloogia tundi just kell 8 hommikul?" Keegi veeretab ehk kurbi mõtteid üksi olemise teemadel või kurjustab hoopis, et eakaaslane linna volikogusse pääses. Aga milleks muretseda tühiste või paratamatute asjade pärast?

See oli novembrikuu teine õhtu. Koolis oli oma-loominguõhtu just lõppenud ja marsani veel tunnike aega. Võtsin ette väikese jalutuskäigu vanalinna. Ja teate – see tunne ei olnud hoopiski sama, mis palaval suvepäeval turistide vahel jalutades, kuulsate "Oh, you're so pretty" kommentaaride saatel. Ilm ei olnud just väga külm ja taevaskiskus natuke pilve. Linn oli tühi. Kõndisin mööda Väike- Karja tänavat, kui kõrva kuuldu Olde Hansa poolt tulev keskaegne muusika. Ja see sobis sinna meeleolusse. Lähemale jõudes kõitsid mu tähelepanu põlevad tõrvikud restorani ukse kohal. Ja seegi sobis sellesse õhtusse.

Kindlat plaani mul polnud, kuhu minna, kuid lõpuks astusin sisse Raekoja kohvikusse, kust vaatas vastu üks naeratav tuttav nägu. Juttu ma temaga rääkima ei jäänud. Otsin oma kuuma joogi ja tõtatsin tänavale tagasi – nii ilus oli seal. Vanaturu kaela mööda tagasi jalutades märkasin taevas heledat valguse laiku (Raekoja valgustus peegeldus pilvedelt) ja sealsamas torni varju, otse pilvede peal. Imelik rahu pugus hinge. Hetkeks käis peast läbi mõte, et üks kallid inimene võiks mu kõrval olla ja jagada seda hetke, kuid siis mõistsin, et tegelikult on ka üksi vahel väga hea olla. Igauks võiks leida endale päris oma romantilise hetke, mida hea meenutada on, kui üksindusest kurbus peale kipub.

Lõpuks oli aeg niikaugel, et tuli peatuse poole tõtata. Ent samal tänaval, kus mu teekond algas, märkasin avatud keldriaknal kassipoega. Ta nägi kuidagi armetu välja, aga samas nii rahulik. Peatusin korra, et talle pai teha ja tema külm rahulikkus kadus hetkega – lõua alt oli tunda nurrumist. Sel hetkel löi pähe mõte: vaata kui vähe on õnneks vaja! See armetu kassipoeg kaotas oma nukuruse ühest soojast käest ja oli õnnelik. Milleks meie siis vaevame oma päid igal õhtul oma "ma tõesti ei taha kooli minna" mõttega? Sama hästi võiksime hommikul naeratades kooli poole sammuda, särades "Tere hommikust" soovida ja mõnd klassikaaslast kallistada. Ja uskuge, positiivselt päevale vastu minnes, ei tulegi ta nii hirmus.

Ärge laske end kaasa haarata talve eelsest masendavast meeleolust. Naeratage ja tundke pisiasjadest rõõmu!

peatoimetaja

Hõissa pulmad!

Selle kooliaasta esimesel laupäeval jõudis õnnelikult abieluranda Tallinna Reaalkooli matemaatikaõpetaja, kes neiu põlves Kerli Viksi nime kandis. Reali Poisi toimetuse ja kogu kooli soovivad õpetaja Kerli Kupitsale õnne, rõõmu ja palju ilusaid abieluaastaid. Ei tea, kas varsti ka järelkasvu oodata on?

Minu esimesed valimised – kohukesed igauhele!

16. oktoobril toimusid järjekorras valimised omavalitsustesse. Minu jaoks olid need valimised esimesed. Oma kodanikukohust ma igatahes täitsin, ei teagi, kas just nimelt selle sama kohustuse või lihtsalt uudishimu tõttu, sest kui aus olla, siis igasugune propaganda ning poliitiline üksteise materdamine ei mõju eriti innustavalt.

Väidetakse, et siia maani pole demokraatiast paremat valitsemisviisi veel avastatud või leiutatud. Arvatavasti on see õige, aga kas ikka peaks rahval olema alati õigus otsustada, kes peaks võimul olema?

Eriti veel Eestis, kus vanema gene-ratsiooni osakaal on suur. Mitte et ma kahtleksin vanemate inimeste otsustusvõimes, aga lihtsalt tõekspidamised muutuvad liialt kiiresti, et rõhuda konservatiivsusele. Ma ei kiida heaks ega pane pahaks, et inimesed, kes on elu hammasrataste vahele jäänud, püüavad haarata igast vähegi lootustandvast ölekorrast, olgu siis selleks koju tulev poliitik, kes jagab lubadusi ning ehk mõne meenegei või lihtsalt tänaval ilutsev pilt kohukesest, mis peaks sobima "igauhele". Jah, igauks võitleb siiski enda heaolu nimel, aga on see moraalne, et poliitikutel mängulavaks on saanud inimeste puhtakujuline naiivsus?

Seekordses valimisvõitluses mängisid suurt rolli – nii üllatav, kui see ka pole – kohukesed. Mul pole pii-savalt infot, et otsustada, kas tegemist oli väga kavala müügitrikiga või kinnimakstud valimiskampaaniaga, aga seda võin ma küll tõdeda, et mõju avaldas see kõigile – kas väga negatiivset või positiivset. Linna-liinibussides said peamiseks kõneaineks kohukesed ning Keskerakond. Paljud noored läksidki valima just selleks, et hääletada mitte niivõrd kellegi poolt, kuivõrd kurikuulsalt ristikeinaerakonna vastu. Eelkõige venekeelse elanikkonna ning pensionäride toel saavutas Keskerakond Tallinnas võidu, Gräzini protestidest hoolimata. Ausalt öeldes meenutab see rohkem mingisugust tragikoomilist läbikukkunud näitemängu kui tsiviliseeritud ühiskonna võimuvõitlust.

Samas aga ei saa süüdistada ka ainult valijaid, sest sageli jääb küsitavaks, kas kõik inimesed, kes kandideerivad, on ikka täie mõistuse juures ja suudavad adekvaatselt hinnata oma võimeid poliitika tasandil. Kui vallavolikogu esimeheks saab kandidaat, kes kevadel alles tõusis keskkoolipingist, või linnapeaks saab inimene, kes on kuulsust kogunud vaid natsimundri kandmisega ning endast 20 aastat vanema naisega abiellumisega, siis tekib tõsine küsimus, kas ei saaks pi-

irata poliitilist absurditeatrit? Vist mitte...

Hea küll, valimised sellisel kujul ei kõlba justkui kuhugi, aga paraku ei terenda paremat varianti ka silmapiiril. Mina täitsin oma kohuse kenasti ära ning vähemalt passiivsuses mind süüdistada ei saa, aga mille nimel kõik see trall käib, sellest ma siiani aru ei saa. Õnneks elu sellest seisma ei jää ning kui vähegi võimalik, püüan seda etendust jälgida ohutust kaugusest. Seega las poliitikutel ja nn poliitikutel siis kandideerivad pealegi ning leiutavad uusi kampaanianippe. Rahvas ju nõuab tsirkust ja leiba, va-bandust, kohukesi...

Lise-Lotte

Reali Poiss soovib õnne!

08.sept	Ahti Pent
08.sept	Anne Tiits
15.sept	Tiina Tammik
18.sept	Heli Stroom
23.sept	Tarmo Saaret
25.sept	Reet Eentsalu
27.sept	Kristel Noodla
30.sept	Kristi Koit
03.okt	Marelle Silland
06.okt	Villu Raja
10.okt	Lilian Kravtšenko
17.okt	Nora Mals
19.okt	Igor Kaasik
23.okt	Irene Pukk
25.okt	Tiia Luuk
31.okt	Piret Otsa
01.nov	Aita Ottson
12.nov	Ene Saar
14.nov	Toomas Toomra
20.nov	Tairi Tamme-Amjärva
28.nov	Mõttus Anu

Märk rinda igaveseks!

Pärast hullumeelset nädalat oli saabunud vaikne reede. Vähemalt esialgne plaan oli selline...

19.30 oli tants ja tagaajamine täies hoos

Kuid tegelikkus oli teistmoodi. Nädal aega oli arutatud, mis selga panna, millised kingad jne. (Seda siis peamiselt tüdrukute seas, kuid erandeid leidis ka noormeeste ridades.) Kogu see paanitsemine ja planeerimine käis loomulikult 11. novembri reede kohta. Pisikestele tähendas see päev lühemat koolipäeva, gümnaasiumi ridades pikka ja valulist istumist aula kõvadel toolidel ning abiturientidele järjeko-

rdset "koolinänni" saamist. Nagu kõlas õhtusel peol toostide seas, oli see nänn viimane asi, mille me

Reaalkoolist saime. Kümnes klass - mütsid, üksteist - sõrmus ning kaksteist - märk. Igatahes pärast pikka ja valulist aktust, kus anti märgid kõikidele 121.

lennu õpilastele ning nende poolt välja valitud õpetajatele, joosti kiiresti koju end sättima, et jõuda tagasi kooli kella kuueks. Igaüks tahtis ju natukenegi ülejäänud gümnaasistidega jalga keerutada ning seejärel pisemad isendid välja laulda, nautima jäädes vaid 121. lennu ja mõningate õpetajate meeldivat seltskonda.

Peo alguseks jõudsid kohale vaid vähesed kiiremad inimesed, kuid kell 19.30 oli tants ja tagaajamine juba täies

hoos. Pärast mõningaid tantse valitud rebastega ning 11. klassiga, saabuski neil aeg lahkumiseks. Abiturientidid laulsid täiest kõrist kõik pisikesed koolist välja ning vallutasid maja. Mis edasi toimus, sellest natuke kokkuvõtvalt, sest teil peab ju olema mingi stimulus 12. klassi jõudmiseks, olgu selleks kas või uudishimu, mis toimub märgipeol. ;) Igatahes kõik soovisid head ja paremat, palju lapsi ja viljakat põllumaad oma lennukaaslastele. Jätkuks oli natuke sööki ja jooki ning palju

tantsimist, ka kõige eriskummalisemaid tantse... Meie koolile omaselt ei antud ka märke lihtsalt niisama. Iga klass ning ka õpetajad pidid lunastama oma märgid lõbusate näitemängudega.

Lõppkokkuvõttes võib öelda, et saime siiski kätte oma märgid ning kui enne oli kahtlust, kes meie seast on abiturient, siis enam ei tohiks olla mingit vaidlust sel teemal.

Ullabritt

Peo peremees avab toostiringi

...ja ka sõrmused!

Tavad:

Tallinna Reaalkooli sõrmust peetakse kooli üheks tähtsaimaks sümboliks koolimütside ja märkide kõrval. Siit tuleneb sõrmuste suursugusus ja tseremooniale osutatav tähelepanu.

Nõukogude ajal oli Sõrmuste pidu ja üldse koolisõrmused (teistsugusel kujul) ja nende kandmine keelatud; sellest ajast on pärit komme korraldada pidu "saladuskatte all" koolist väljaspool ja kutsuda tseremooniale ainult valitud õpetajad. Tänapäeval austame seda tava ja loodame, et see jätkub veel kaua.

Nimelt tol ajal korjati tihtilugu sõrmused õpilastelt ära, kui avastati need sellisel Reaalkoolile omasel kujul.

Sõrmuste tseremoonia traditsioonide kohaselt peetakse pidu

väljaspool kooli ja peokorraldajateks on sõrmustesaajad ise.

Paula Lindsalu 11b

Tseremooniast:

Ühel vihmasel ja sombusel sügisõhtul kogunesid 11. klassid ühe suure perena Glehni lossi. Kaugele koolist ja avalikkuse eest. Sõrmuste saamine on läbi aegade olnud väga hästi salajas hoitud tseremoonia. Kergitades väheke

saladuskatet, tuleb esile pealtnäha keeruline, isegi kummaline sündmus. Pühalikkus, uhkus, salalikkus on ühed vähesed omadussõnad, mis seda kauaoodatud pidu iseloomustavad. Veel enne, kui klassijuhatajad läbi seitsme suurendusklaasi sõrmustes nimesid välja hüüdma hakkasid ja meid sõrmustama asusid, toimus sõrmuste lunastamine ja nende pühalik sisseõnistamine. „Kolmest Musketärist“ tuttavad rapiirid, karikad ja küünlad on olulised elemendid selles õhtus.

Kirevad toostid suures sõrmuseringis tekitasid üha enam ühtsustunnet. Lõpuks igatsetud sõrmus. Et mitte hävitada müstikat, mida Reaali Vaim endas kannab, jätan täpsema kirjelduse realistide enda teada.

Karli Kütt 11b

Pärast tseremooniast:

Jätkus lõbus koosolemine lennukaaslastega, vähemalt nendega, kes veel tser-

emooniast päris väsinud ei olnud ning vastu pidasid. Hoolitsetud oli paljude asjade eest: isegi kringleid pakuti nii soolaseid kui magusaid näljatunde kustutamiseks. Muusikat mängiti igale maitsele ning tantsu sai vihitud hullu moodi. Kes ei olnud parajasti liigutamistujus, sai mõnusaalt niisama juttu puhuda ka alumisel korrusel. Siiski suutsid paljude tuju rikkuda vahepealsed lahkkelid klassijuhatajatega, kuid ilmselt on probleemid paratamatud. Siit õpetus küm-nendikele: järgmisel aastal rääkige kõik asjad enne niimoodi selgeks, et ei tekiks kaheti mõistmist. Hoolimata sellest oli ülev tunne suur: oldi saadud kätte ju kõige olulisem reaalkooli sümbol - sõrmus. Terve õhtu jook-sul kõlasid ohtrad "sõrmusemusid" ehk kokkulöömised ning õnnitlused. Pidevalt kahanenud seltskond suutis säilitada lõbusa tuju hommikuni, mil pandi pillid kotti ning ka koristamine läks kiiresti. Järgmisel päeval oli uni magus!

Paula Solvak 11c

Appi tuleb Euroopa Liit!

Kas sul on vahel tulnud mõte, et võiks teha midagi huvitavat teistest rahvusest noorte inimestega, kellele oleks samasugused huvid? Kui aga hakkad reisi eelarvet kokku liitma, tekib kahtlus, kas ikka minna sellise rahasumma eest, sest sõit ja elukeskkond välismaal on väga kallid. Kas oled aga kuulnud midagi Euroopa Noortest?

Euroopa Noored on Euroopa Liidu haridusprogramm, mis toetab noorte omaalgatuslikke projekte ja rahvusvahelist koostööd. Programm sai alguse 1988. aastal Euroopa Liidu liikmesriikide poolt

sooviga rahastada noorte rahvusvahelist koos-tööd väljaspool õppeasutustes tehtavat koostööd. Aastatega on programmi sisu ja vorm mitmeti edasi arenenud ning nüüdseks on jõutud programmini, milles osaleb 30 Euroopa riiki. Sisaldades mitmekesiseid võimalusi mitmetele erinevatele

sihtgruppidele, on programmi eesmärkideks toetada noorte arengule suunatud rahvusvahelist omaalgatuslikku tegevust, tõsta noorte teadlikkust Euroopa mitmekesisusest ning juhtida

Luksemburglased mängivad oma riigi valitsejaid

tähelepanu ühiskonnas valitsevatele probleemidele. Euroopa Noored rahastavad erinevaid noorte tegevusi projektitaotluste alusel. Lisaks aidatakse ka pidevas nõustamis- ja koolitustegevuses, et esitatud projektidel oleks võimalikult kõrge kvaliteet.

Just tänu sellele organisatsioonile sain mina veeta suvel kaks lõbusat nädalat noortega Belgiast, Luksemburgist, Prantsusmaalt ja Saksamaalt. Nimelt toimus meil noorsoo vahetusprojekt kahe koori vahel – ETV Tütarlaste koor Eestist ja Robert Schumanni segakoor Luksemburgist. Schumanni koor on nn. projektikoor, mis saab kokku paar korda aastas kindlate projektide läbiviimiseks. Läbi Euroopa Noorte otsisid nad kõrgetasemelist koori Eestist, kellelega teha ühine projekt. Loomulikult oli meie koor kohe nõus, sest läbi Euroopa Noorte organisatsiooni toetusega pi-

dime kogu reisi peale ise maksmata vaid 30% lennupiletitest. Meie reis algas Augusti alguses, kõigepealt sõitsime nädalaks ajaks Luksemburgi. Päevakava oli väga tihe – tegime ühiskontsertideks proove või sõitsime teisi linnu uudistama. Vaba

aega Luksemburgi linna peal oli vaid öösiti, mis said väga lõbusalt ära sisustatud. Peale hüvastijätu luksusliku Luksemburgi linnaga, tulime koos Schumanni kooriga kaheks päevaks Riiga ning seejärel Eesti erinevatesse paikadesse: Türi, Vana-Vigala, Pärnu, Soomaa, Tallinn, tutvustades välismaalastele Eesti kultuuri ja loodust. Öhtuti olid meil lõbusad töötoad või ühiskontserdid. Kõige kurvemaks osutus loomulikult lahkumine, sest teadsime, et neid uusi sõpru enam kaua aega ei näe. Siiski kontaktid on olemas ja suhtleme välismaa noortega ikka edasi. Mõnda nendest õnnestus näha juba oktoobri kuus, kui sõitsime kooriga Saksamaale konkursile.

Viige oma unistused täide ja leidke selleks endale võimalusi - Euroopa Noored programm on üheks nendest. Peale projektide toetamise, korraldavad nad ka mitmeid konverentse ja muid huvitavaid üritusi, uurige lähemalt www.noored.ee

Maili

Loominguline hingedepäeva romantika

Hingedepäeval, 2. novembril leidis aset selle õppeaasta esimene omaloominguõhtu.

Oli sume sügisõhtu ning reaalkooli aeroobikasaali oli kogunenud parkümmend kultuurihuvilist noort. Neid kostitasid kõigepealt Martin Küttim ning tema sõber

Eric Kammiste, kes esitasid oma repertuaarist valitud palad. Õhkkond saalis muutus õdusamaks. Ei oskagi öelda, kas seda põhjustas küünlavalguse mängimine hubaselt dekoreeritud saalis, südamlilikud laulud sõbralikelt noormeestelt või hoopis soe tee

ja magusad küpsised. Igatahes olid kõigil rahulolevad näod peas ning meel hea. Kuna publik oli tee kaasabil ennast juba liiga lõõgastunud tundma hakanud, tuli Annika oma improviseeritud stepptantsu kavaga, mida ta esitas siira kiindumusega ning vägagi ilmekalt.

Tulemuseks muutus publik tunduvalt elavamaks. Sellest innustunult leidsid Robin ja Kaspar, et neil on aeg tulla lagedale oma improvisatsiooniga. Esitus läks igati korda ning publik rõkkas naerust.

Ning oligi kätte jõudnud aeg, mil esinema tuli Tallinna Pelgulinna Gümnaasiumi õpilane Katre oma kallikesega, keda ta oli tundnud juba poolteist aastat, ning esitas temal mõned sügavamõttelised ja hinge minevad lood. Publik võttis Katre ja ta kitarriga, koos esitatud lugudega, hästi vastu. Meeldiv oleks neid teinokordki kuulda. Sekka poetasid ka mõned üksikesitajad paar

Korraldaja Paula avab õhtu

Südamlilik laul sõbralikelt poistelt

luulepala.

Omaloominguõhtu sai küll selleks korraks läbi, kuid jättis meisse head mälestused selleaastasest hingedepäevast. Loodame järgmisel korral sama sooja vastuvõtu, kuid loodetavasti rohkemate esinejatega.

Ott Kekišev ja Taavi Mikker

Reaali tšikid skoorisid!

Selle aasta 19. septembril algasid 2005/2006 õa jalgpallivõistlused gümnaasiumi neidudele. Kuidas meil see aasta läks? Eelmisel aastal ei saavutanud me ju mitte midagi tähelepanuväärset.

Kõigepealt olid kesklinna koolide vahelised mängud. Meie mängisime 21. Kooli, Liivalaia Gümnaasiumi ja Kesklinna Vene Gümnaasiumi vastu – kõik võitsime. Ees ootas kesklinna finaalmäng Westholmi Gümnaasiumi vastu. Võitsime 1:0, seega oleme kesklinna meistrid!

Kuid sellega kõik veel ei lõppenud, sest ees oli ootamas Tallinna linna poolfinaal. Mängisime Ranniku Gümnaasiumi vastu, kellele kaotasime 2:1. See oli meie kõige ilusam mäng, aga kahjuks tol korral sellest ei piisanud. Järelkult I-II koha võimalust meil enam polnud, kuid III-IV koha mäng ootas alles ees. See mäng toimus taas Westholmi Gümnaasiumi vastu. Seekord läks asi veidi põnevamaks – nimelt lõppes normaalaeg 0:0 viigiga. Kuna III koha omanik tuli siiski välja selgitada, siis viiki ei tohtinud see mäng mitte kuidagi jääda.

Meie saatus tuli otsustada penaltitega...

Algselt oli kummastki võistkonnas 3 pealelööjat, kuid kuna võistkonnad olid nii võrdsed, siis need penaltid ei andnud mingit tulemust. Tulid neljandad lööjad, ka nüüd jäi seis viiki. Lõpuks oli kord käes viiendatel löö-

jatel – see lõppes meile hästi, me võitsime Westholmi penaltitega 2:1! Oleme Tallinnas gümnaasiumi neidude seast jalgpallis III kohal!

Aitäh kõikidele kaasaelajatele, kes meid valjuhäälselt mängudel toetasid!

Riita Oidsalu 12b

Vasakult ülevalt: Elis, Helen, Sandra, Johanna-Maria, Elisabeth, Kadri, Keskel: Greta ja All vasakul: Kaili, Lise-Lotte, Riin, Pille, (Riita)

REK-i tegemised versus riidepuud

Käesoleval sügisel on REK kogunenud kaheksal korral. Nii nagu ka eelnevatel aastatel, on REK-i koosseis uuenenud, nüüdseks on 17 uut liiget ja 10 vana olijat. Suurimaks uuenduseks

on see, et nüüd võtab REK-i koosolekutest osa ka üks PEK-i esindaja, kelleks on Jonatan Jõks 9c-st.

REK käis ka väljasõidul Türisalu puhkekeskuses,

kus me saime liikmetega omavahel paremini tutvaks ning samas valisime ka uue juhatuse. Juhatusse kuulub kolm liiget, kelleks on Gustav Kalm 12a, Paula Solvak 11c ja Uku Talmar 10c.

Oleme teinud ettepaneku kooli majandusjuhatajale ja arvutiõpetajale, et traadita internet (wifi) oleks kättesaadav ka õpilastele. See meie poolt väljakäidud mõte meeldis majandusjuhatajale ning loodame, et peagi saavad õpilased wifi't koolis kasutama hakata.

Nagu te juba

kuulnud olete, on olnud ka meie üks otsustest riidepuude korjandus kehalise kasvatused garderoobide jaoks, kuid kahjuks pole see eriti vilja kandnud. Just seepärast kasutan ma juhust ning teen uue üleskutse gümnaasiumile riidepuu-korjanduse osas. **“Palun tooge mõni riidepuu, mis teil kodus üle on jäänud, kooli valvelaua**

juurde asuvasse kogumiskasti! Nii on kõigil parem kehalise kasvatused garderoobis oma kooliriideid korrektsena hoida.”

Tahaksin teile meelde tuletada, et kes on huvitatud või tahab mingisugusel teemal sõna võtta, on oodatud REK-i koosolekutele. Koosolekud toimuvad esmaspäeviti peale 7. tundi teise korruse vene keele klassis.

Protokollija

Lisette Rohunurm

kast kehalise õpetajale on veel liiga kerge...

Lastevanemate sihtotstarbeliste toetussummade kasutamine

Laekumine 2003 - 2004	300 534
“Reaali Poiss” väljaandmine	17 463
Vilistlaskogu aumärk	1 200
Aastaraamatu toetamine	10 000
Turvalisus	216 364
Õpilaste toetus (premiareisid)	12 500
Rahusvahelised medalistid	3 000
Turvatehnika soetamiseks (reserv)	30 007
Pudi Rida ROCK	10 000
Kulu 2003 - 2004	300 534
Laekumine 2004 - 2005	258 675
“Reaali Poiss” väljaandmine	33 441
Aastaraamatu toetus	10 000
Valvekulu	197 674
Õpilaste toetus	7 700
Pudi Rida Rock	10 000
Vabariigi aastapäeva vastuvõtt	4 000
Saldo	-4 140

FLÄSHID!!!

- 22.11 REK'i heategevuslaat kunstinäituste otstarbel – raha kaasa!
- “Noorte töötoad – õppimine ja töötamine”
- 23.11.2005 Uuri lisa www.taninfo.ee
- 24.11 Töövarjupäev
- 25.11 Kodanikupäeva viktoriin
- “Noorte Nokia 2005” kuni 25.11.2005

Uuri lisa www.taninfo.ee

- Köik FöönX!
- 25. novembril kell 17.00 Piritava Aja Keskuses noorte soengufestival FöönX. Üritusele on oodatud osalema 13- 26-aastased Tallinna ja Harjumaa noored noored max. 4-liikmelistes võistkondades. Soengud valmistatakse poole tunni jooksul ilma lõikuseta. Žürii hindab nii soengu fantaasiarikkust, originaalsust kui terviklikku esitlust. Kõigile osalejatele auhinna. Lisainformatsioon: pank@piritavak.ee

- **Rebaste nädal 29.11- 02.12**
- Rebaste ristimine 02. detsembri öhtul
- **Teeviit 1.- 3. detsember**
- Tähelepanu 10. ja 11. klassi neiud! 10. veebruaril toimub taaskord G5 Kesklinna Kaunitari valimine. Auhinnad tulevad magusad ja mõnusad, üritus ise väga lõbus. Rahvas vajab ju tsirkust ja leiba. Siit ülesanne teile: Hakake juba varakult mõtlema, kellest saavad meie kooli 2 esindajat. Mõttetöö tulemus teatada Karin Volmerile 12b klassist.

Hoolekogu aruanne

Hoolekogu esimesel istungil sellel õppeaastal olid päevakorras hoolekogu liikmete valimine, õpilaste autasustamine saavutatud tulemuste eest, invalifti projekt, lastevanemate üldkoosolek, aasta õpetaja kandidaadi kinnitamine ja muud jooksvad küsimused.

Reaalkooli Hoolekogu koosseisu 2005/2006 õppeaastal kuuluvad: direktor, 1 vilistlane – Mati Kaal, 2 õpetajat – Sirje Jaup ja Kristi Koit, 1 õpilane – Annika Tiko, 4 lapsevanemat – Sten Nugis, Paul Treier, Mart Mikk ja Tõnu Ligi.

Suurepärase tulemuste eest 2005.aastal rahvusvahelistel olümpiaadidel eraldatakse Sihtasutuse Eesti Rahvuskultuuri Fondi juures asuva Tallinna Reaalkooli Fondist stipendiumid järgmistele õpilastele:

Jaan Vajakas – 120.lend, hõbemedal informaatikaolümpiaadil, pronksmedal

matemaatikaolümpiaadil ja osalemine lingvistikaolümpiaadil, 3000 krooni.

Margus Niitsoo – 120.lend, pronksmedal teadustööde konkursil ja osalemine informaatika konkursil, 1500 krooni.

Siim Ainsaar – 120.lend, pronksmedal füüsikaolümpiaadil, 1000 krooni.

Simon Vigonski – 12B klass, diplom lingvistikaolümpiaadil, 750 krooni.

Paula Solvak – 11C klass, osalemine bioloogia olümpiaadil, 500 krooni.

Annika Tiko – 11A klass, osalemine astronoomiaolümpiaadil, 500 krooni.

Edvard Ljulko – 11B klass, osalemine astronoomiaolümpiaadil, 500 krooni.

Maarja Saar – 120. lend, osalemine teadustööde konkursil, 500 krooni.

Infalift plaanitakse rajada kooli 125. sünnipäevaks. Et raha kokku saada, antakse Tallinna Reaalkooli Hoolekande Seltsi juhatusele volitus toetada invalifti ostmist 150 000

krooni ulatuses ja teha Tallinna Haridusametile vastavasuunaline pöördumine.

Määrati kindlaks lastevanemate üldkoosoleku päevakord – edasiõppimise kokkuvõtte, lõpetamine eelmisel aastal (medalid),

Hoolekande Seltsi kulu- tuste aruanne. Viimast on nüüd kõigil võimalik vaadata internetist kooli koduleheküljelt. Tõsteti lastevanemate toetussummat 500-le kroonile, kuid sellest saab nüüd maksude deklareerimisel osa tagasi.

Kool otsustas Aasta õpetaja konkursile esitada kooli algklasside õpetaja Aili Hõbejärve, kes on kooli vilistlase ja kauaaegsete kogemustega pedagoog. Hoolekogu toetas kooli poolt esitatud

kandidaati.

Jooksvates küsimustes tõdeti, et edenevad nii 125. sünnipäeva puhul raamatu tegemine, filmiprojekt, mille režissööriks sai H. Volmer kui ka liftiraha korjandus. Tehti ettepanek siduda Reaalkool õpilasevahetusi korraldava Rotari klubiga. Rotari klubi saadab stipendiumiga õpilasi aastaks välismaale ja soovib leida partnerkooli, kes võtaks vastu õpilasi. Samas on vastuvõtjal võimalus minna sinna riiki, kust õpilane pärit oli.

Astronoomiline romantika Hiinas

“25. oktoobrist 2. novembrini toimus Hiinas Pekingis Kümnes Rahvusvaheline Astronoomia Olümpiaad, kus mul oli au Eesti koondise liikmena osaleda. Saavutasin III järgu diplomi, millega olen väga rahul.” Edvard Ljulko

Huvitav fakt: Astronoomia olümpiaadi ingliskeelne lühend on „XIAO”, mis juhuslikult tähendab Hiina keeles ka sõna „naerata”.

Olümpiaadil oli kolm vooru: vaatlus-, teooria- ja praktikaülesanded. Suureks üllatuseks oli osalejatele see, et vaadeldi tähistaevast nii palja silmaga kui ka teleskoopi kasutades. Kuna Marss oli oktoobri lõpus väga hele, siis oli loomulikult ka Marsiga seotud ülesandeid. Kui keegi tunneb nende vastu lähemat huvi, siis olen alati nõus jagama koopiad.

Koondisse kuulusid ka Jana Tšerkašina ja Stanislav Zavjalov Narva Humanitaargümnaasiumist. Koondise juhtidena olid kaasas

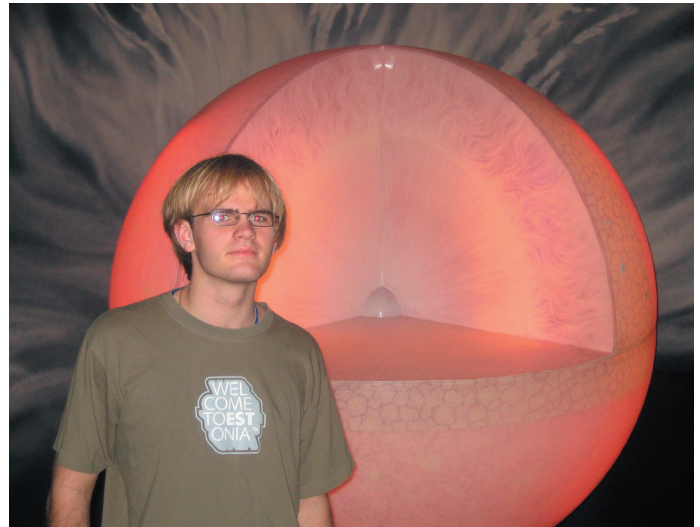
aga kaks Tartu astronoomi, doktorant Tõnis Eenmäe ja dotsent Jaak Jaaniste. Kokku osales 78 õpilast kogu maailmast.

Eriliseks elamuseks oli meile Pekingi Planetaariumi külastamine, kus käisime „4D kinos”. Kino on nime „4D” igati väärt – loodav tegelikkuse illusioon on võrreldamatu tavakinoga. Olümpiaadil osalejatele näidati ainult (natuke hirmutavaid) loodusfilme, aga õudusfilmi vaatamine sellises kinos kõiditaks ka kõige külmemate närvidega vaatajaid.

Suurema osa ajast veetsime linnas nimega Huiaro, mis on umbes Tartu suurune linn 200 kilomeetri kaugusel Pekingi kesklinnast. Minnes linna jalutama saime igatahes ühe suure üllatuse – erinevalt Pekingist endast, ei kohanud me selles linnas ühtegi inglise keelt kõnelevat kohalikku ega (erinevalt Tallinna Vanalinnast) ka ühtegi turisti. Brasiilia koondise käest saime siiski teada, et neil õnnestus linnas liikudes kohata ühte sakslast. Ka meil õnnestus paari päeva pärast kohata sama sakslast – tuli välja, et tegemist on vahetusõpilasega kohalikus koo-

lis, kes oli Hiinasse tulnud juunis, oskamata ühtegi sõna mandariini (hiina) keelt. Trükitahma vääril

on Hiina stereotüüp. Hiina piirkonnad erinevad üksteisest väga palju – nagu erinevad üksteisest ka väga

Edvard Pekingi planetaariumis

see, kuidas me seda saksa vahetusõpilast kohtasime: teatavasti on kõigil hiinlastel tumedad juuksed. Kuna aga sakslasel olid heledad juuksed ja meie koondise juhendajal Tõnis Eenmäel on heledad juuksed – siis arvasidki mõned kohalikud, et meie juhendaja peab ka olema sakslane ning viisid nad omavahel kokku!

Õpetlik moment on ka see, et keskmisele hiinlastele paistis Euroopa ühtsena (piirkondlike erisusteta) – täpselt nagu ka tavalisele eestlasele

palju näiteks Eesti ja Hispaania.

Selle asemel, et võõrastada pulkadega riisi söömist, tuleks sellesse suhtuda kui millessegi uude ja eksootilisse. Oma kogemusest võin öelda, et kolmanda söögikorra lõpuks olin sellega juba täiesti harjunud. Samamoodi õppisin ka hakkama saama kohalike teenindajatega, kes ei osanud inglise keelt. Omalt poolt soovitan kõigile kaugele maale minejatele kahte asja: avatud meelt ja positiivset suhtumist.

Edvard Ljulko 11b

Läbi õigete valikute Indiasse

Kaisa Tikk

AIESEC Eesti juhatuse liige, Tallinna Reaalkooli 117. lennu ja Tallinna Tehnikaülikooli majandusteaduskonna vilistlane

Kolm aastat tagasi koolipingist lahkudes ei osanud arvatagi, et kunagi muutub minu jaoks täiesti tavaliseks võimalus istuda hominikusöögilauas inimestega viiel

erinevalt mandrilt või rääkida matemaatika tunnis selja taga istunud klassiõega Ekuadori isearastest ning töökultuurist, kuna nüüd ta elab ja töötab just selles riigis. Kõik see on reaalselt võimalikuks saanud tänu ühele täiesti juhuslikult tehtud otsusele kulutada oma päevast üks tund ja osaleda siis veel täiesti tundmatu tudengiorganisatsiooni AIESEC infoõhtul.

Vaid vähesel 21-aastastel Eesti noortel on avanenud võimalus külastada Indiat ja seda mitte tavaturistina. Nimelt avanes mul erakordne võimalus veeta 3 nädalat sügise algusest Indias, osaledes 23. augustist

kuni 5. septembrini Agras toimunud AIESECi juhatuste 57. Rahvusvahelisel Kongressil, kus delegaate oli ligi 600 kõigist 90-st AIESECi liikmesriigist. Need aukartustäratavad numbrid muudavad selle konverentsi suurimaks rahvusvaheliseks üliõpilaste poolt korraldatud ürituseks maailmas.

India iseloomustamiseks sobib kõige paremini sõna „mitmekesine”. Esimene kultuurišokk tabas meid teel lennujaamast hotelli. Täiesti tavaline see, et kahe realisel teel sõidetakse korraga vähemalt kolmes reas. Kõige meeldejäävam hetk esimeselt teekonnalt oli see, kui meie mitte väga pisike must takso sõitis kahe suure lehmavedamisauto vahel läbi. Ma siiani ei saa aru, kuidas ta sealt läbi mahtus.

Tänavapildis on igapäevane, et lisaks pidevalt signaali laskvatele autodele, maas ja auto katustel magavatele inimestele, jalutavad ringi ka ühe küüruga lehmad, hobused, sead, kaamlid ja kõikvõimalikud muud loomad.

Selleks, et Indiat tegelikult aru saada,

Pisikesse rikshasse mahtus kuni 8 inimest

tuleb seda ise kogeda. Loodan, et see võimalus vähemalt mõnedel teist kunagi avaneb ning samamoodi oskate te teha, kas juhusliku või teadliku valiku, mis viiks teid sarnastele võimalustele ühe sammuga lähemale.

Kui soovid AIESECi kohta rohkem informatsiooni, uuri meie kodulehte www.aicsec.ee

Seal oli osalejaid 90-st riigist...

Tantsukursus paneb liikuma

Kümnenda klassi pilased, kes Märgepeol taset näidata tahtsid vi lihtsalt enda rütmijalis-kultuurselt

harimist oluliseks peavad, on septembrikuust alates kolmapäevahtud peotantsukursusel veetnud. Juba mitmendat aastat annab Poola endistest professionaalsetest vi istlustantsijatest abielupaar reaallikatele algsed oskused selleks, et tantsup randal mitte hätta jääda.

Mina liitusin selle seltskonnaga siis, kui ülejäänud olid juba kolm nädalat sammude

kallal pusinud ja algus oli suht raske üldse millestki aru saada. Individuaalne liikumine, valige partner,

“Nii lahe on tantsusamme proovida!”

tantsime, tantsime muusikaga, saadame tüdruku oma kohale, mingid uued sammud, individuaalne li-

ikumine ja otsast peale.

Nii omavahel kui ppijate peal ette näidates ja poola aktsendiga rääkides

petatakse vaheldumisi valssi, viini valssi, cha cha cha d ja tangot (v imalik, et midagi jäi mainimata).

Positiivne ettevõtmine iseenesest ja täitsa usun, et vähemalt enamikul on vähemaltb üsna palju kasu seal omandatust

Elise Saulus

Põhikooli näitering!

P hikooli näitering tegutseb alates 2004. aasta kevadest. Siin löövad kaasa 5.-9. klassi aktiivsed noored, kelle hulgas on nii poisse kui ka tüdrukuid. Näiteringi juhendajaks on p hikooli huvijuht Karmela Molod k. Tunnid toimuvad meie kooli ruumides (aulas ja aeroobika saalis). See näitering pakub osalejatele v imalust mängida erinevaid karaktereid, harjutada

laval liikumist, hääle kasutamist laval ja samas ka esinemise kogemust rahva ees. K ikide näidenditega, mida me harjutame, soovime ka lavale tulla. Eelmisel aastal esinesime p hikooli j uluüritusel ja ka ühel koolidevahelisel draamafestivalil “Rambivalgus”, millest me ka sel aastal osa kavatseme v tta. Näiteringis osaledes on minu enda sooviks saada üle lavakar-

tusest, laiendada silmaringi ja saada kogemusi valdkonnas, mis mulle t eliselt meeldib. Samas ei saa ma ka mainimata jätta, et meil on selle seltskonnaga tekkinud väga m nus ja hubane hkkond. Sellise grupiga on kohe lust laval mängida.

Triin Allik 8.a

Tallinna Reaalkooli kunstiringi tegevusest

Juba neljandat aastat töötab meie koolis kunstiring. Ringi töös on osalenud pilased nii p hikoolist kui ka gümnaasiumist. Tegevuse eesmärgiks on v imaldada pilastel täiendada ja süvendada oma kunstialaseid teadmisi ning oskusi. Ühise tegevuse käigus saavad erinevas vanuses pilased arendada suhtlemisoskust ja tolerantsust.

Ringi töö toimub teoreetiliste ja praktiliste ülesannete lahendamise kaudu, toimuvad ühised näitusekülastused ning arutelud. Praktiline töö toimub lähtuvalt pilase individuaalsetest huvidest. Loovtegevus annab pilastele v imaluse kasutada kunstiga tegelemist enda tundma ppimiseks, oma v imete arendamiseks ja emotsionaalseks eneseregulatsiooniks.

Sel aastal töötab kunstiring teisipäeviti kell 15.00- 17.00. Oodatud on k ik huvilised!

Juta Soans- Laanepere

Loodusvaatluste ring

tegutseb kahel suunal: keskkonnamõõtmised rahvusvahelise GLOBE-i programmi raames ja astronoomilised vaatlused.

GLOBE programmis osaleb kokku umbes 10000 kooli, meil läheb üheksas aasta. Atmosfäärimõõtmisi oleme teinud ja teadlaste käsutus saanud umbes 34 000 mõõtmistulemust (kesk-

miselt 333 mõõtmist kuus), millega on kool maailmas esirinnas. Praegune tipptegija on Marek Karm 9 A-st. Peale atmosfäärimõõtmiste uurime ka hapniku sisaldust veekogudes, vee elektrijuhtivust, pH-d. Seitsmendad klassid teevad biomeetrilisi mõõtmisi. Oleme uurinud ka mullastikku, sel aastal on lisandumas uusi ja põnevaid

mõõtmisvaldkondi.

Astronoomias on Annika Tiko

ja Edvard Ljulko korra juba ülemaailmsel olümpiaadil käinud. Hiljuti käis Edvard ka järjekordsel rahvusvahelisel olümpiaadil Hiinas. Põhilise hariduse on nad küll ise hankinud, aga nende tasemel asjatundjate olemasolu annab võimaluse teistelgi end heal tasemel harida. Põhiline, millega ringitöös tegeleme, on vaatlused. On kaks te-

leskoopi, millega oleme seni põhiliselt planeete ja nende kuusid vaadelnud. Uus teleskoop, millega alles sinasõprus sõlmimisel, võimaldab aga palju enam. Kuu ja päikesevarjutusedki pole ükski meie poolt tähelepanuta jäänud, ka Veenuse läbimine Maa ja Päikese vahelt. Mis juhtuma hakkab, see sõltub eelkõige öise taeva selgusest ja huviliste fanatismist. Andke endast märku.

Mart Kuurme

Bridž

Tallinna Realkoolis tegutseb juba neljandat aastat bridžiklubi, kus harrastatakse sõbralikku bridžimängu ja osaletakse aktiivselt ka paljudel võistlustel. Suurim ettevõtmine oli suvel Pärnus Noorte Meistri-võistlustel osalemine, kus võistlesime Kuressaare Ühisgümnaasiumi, Hugo Treffneri Gümnaasiumi ja

Läti paaridega. 2004. aastal saavutatud Eesti meistrite tiitel jäi seekord tulemata, kuid teise koha rebisime endale. Samuti toimus suvel Noorte Mõttemängude Festivali raames meeskondlik turniir, kus võistlesime jällegi Läti meeskondadega ja tõime koju teise koha medalid. Bridž

on maailma populaarsemaid kaardimänge ning on parim viis vaba aja sisustamiseks Klubi saab kokku reedeti peale tunde ruumis 206 ja ootab kõiki huvilisi mängima. Bridži õpetame selgeks, vaja vaid tahtmist.

Simon Vigonski 12b

Laupäeva õhtul koolis

Pressin ennast läbi kooli ukseaugu ummistanud võõramaalastest, kiiresti, et kuidagigi oma hilinevõid võidelda, süvenemata sellesse, kes siin on ja miks. Poole koridori peal püüan juba tuttavat harjutust jo-le, jo-mi kaasa laulda, aga tulutult, hingeldus on liiga suur ning riigikogust tuntud onud jalutavad ka vastu, piinlik ju... Haaran klassist noodid ja jooksen teiste lauljatega islandlastele uksele vastu. Selgub, et enne endale teed tehes jäi ette seesama Islandi laulukoor, kes oli meile oma oskusi näitama tulnud. Pikema sissejuhatuseta liigume saali, laulame, imestame kaja üle, laulame, tutvume kooliga, üksteisega. Lüdigi „Koit“ kõlas vähesest proovist ja võõrkeelsetest sõnadest hoolimata uhkelt. Pärast põgusat tiiru majas oli aeg islandlaste salapäraseks koosviibimiseks,

millest keegi midagi ei tea, kuid kus arvatavasti niigi ranged reeglid veel jube damaks tehti. Ees ootas öine Tallinn. Aktiivsemad läksid tantsima ja karaoket laulma, suhtlemisaldid muusikud aga õhtust sööma. Kuid ometi liiga järsku löi kell pool üksteist ja aeg oli minna „hotelli“ (loe: üks tavaline Tallinna ühikas, mille venelasest valvurtädi keerab ukse jõhkralt kell 23 lukku, ühegi erandita). „We are always late in Iceland“, „We don't have any karaoke-bars in Iceland“, „It's our last song...“ ei suudetud lõpetada. Täistunniks surusime nad trolli.

Hoolimata unisest kooriaasta algusest, hakkab segakoor jälle hoogu sisse saama.

Karli Kütt 11 b

Näiteringi CV

N I M I : G ü m n a a s i u m i
Draamastudio

VANUS: 2-aastane

SÜNNIPAIK: ringi pikaajaliste liikmete ühises mõtteväljatases

TEGELIK ELUPAIK: ruum 304 või igal pool, kus on palju ruumi ja vaba pinda

HUVID: näitlemine, liikumine, fantaseerimine, mõtisklemine, pantomiim, hääle variatsioonid

LIIKMED: huvitavad, andekad, targad ja ilusad inimesed

SENISED SAAVUTUSED: põhikooli jõulushowd (mis tipnes eelmise aasta 9. klassi erilisel täispika programmi-ga) ning Anderseni muinasjutu dramatiseering „Hoiupörsas, kes ei tahtnud kõliseda“ lõputa ja lõpuga variant.

TULEVASED SAAVUTUSED: jõulutradditsioonide jätkamine, vanade ja uute ideede edasiarendamine

MUU INFORMATSIOON. On vähe kohti maailmas, kus sa võid olla see, kes soovid: laps, õitsev keskealine, president, kelk, kellakägu, tund, õpetaja, uinuv kaunitar, pildita kasutaja, hüsteeriline teismeline, muhe vanaema jne. Eriti oluline on see, et kõik NÄEVAD, kes sa oled.

Võtame rõõmuga vastu uusi liikmeid, moodustades teie ümber rõõmsa pere kõigist eelnimetatud ja taktikaliselt nimetamata jäänud rollidest.

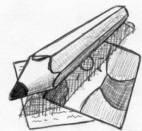
11.10.2005

Päev enne uuele ringile minekut

Juhendaja Kristi Koit

Teatrimaagia: Jutustaja kuuldav ja Hoiupörsas kuuldamatu monoloog

Tühjus

Ma avasin silmad
Ja see, mida ma nägin,
Oli lihtsalt nii kirjeldamatu

Olin justkui esimest korda silmad
avanud,
Justkui elanud oma elu uuesti läbi
Justkui kogunud midagi uut

Ma jälgisin hoolikalt
Miski ei jäänud mulle märkamata
See oli vapustav

Jäin mõtlema
Kuidas mitte millestki
Saab mõelda midagi

Jäin mõtlema
Kuidas millegist
Saab mõelda mitte midagi

Mu pilk ei liikunud
Vaatasin üksluiselt
Kogegin palju

Kõik mis nägin
Mis kogegin – oli
Tühjus

Teadmatus I osa

Istusin toas
Mil hinges valitses kaos

Eile oli olnud see päev
Oi neid rajusid mõtteid, tegusid sääli

Kuid hoopis nüüd
Ei suuda ma leida kelleltki süüd

Justkui poleks midagi olnud
Justkui poleks mindki seal olnud

Kuid seal me siiski olime kõik
Kuis ees oli olnud väsitav sõit

Kõik tundus korras olevat
Kuid ikkagi oli juhtunud midagi põnevat

Südamel miski nüüd kripeldab
Nagu kiusaksid mind alatasa sipelgad

Kõnnin toas närviliselt sedasi
Edasi, tagasi, edasi, tagasi

Vanemad mind imelikult vaatavad
Kõikide imestunud pilgud mind saatvad

Tänaval ei saa ka kõndida
Inimese pilk ei saa ju sundida

Nagu oleks kõik nad olnud seal
Just nagu tantsu ja laulu hoos

Ükski nägu ei meelde tule
Ütlen endale: „Sa silmi vaid sulle!“

Tahaksin väga, et meelde see tuleks
Kõik mu mured siis sinnapaika suleks

See oli justkui nii suur retk
Kuid nüüd on möödas sest vaid hetk

Kui küsisin sõbralt kuis oli see päev
Ta naeris ja vastas: „Küll sa veel näed“

Kuid möödunud see päev ju oli
Kui tänaval tähtsusetu pori

Ei mõistnud ma enam kedagi
Kes vastas mul nüüd sedasi

Sest mõtlen siia maani ma
Kas möödunud see päev või saabub ta

Või olin unes näinud ma toda
Kuis ootas seda päeva väga

On mõelda sest nii keeruline
Kuis oli see nii eriline

Siis vaatasin ma filmi armast
Kuis kuulsin endi mõtteis sarnast

Seal öeldi ühte lauset vaid
Kuis rännati neid pikki maid

Jäänd see lause mul nüüd meelde
Kuis sain ma tõlkida seda ikkse keelde

Seal filmis oli kurb see hetk
Kuis katki jäi neil rännuretk

Ei voolanud mul nüüd pisarad
Ega jooksnud ümber sõsarad

Vaid südamel seal kripeldas
Üks rõõmus hetk, seal hüpeldes

„Asjadel tuleb lasta minna vahel“
Oli jutuks rändureil neil seal kahel

Ma tegingi siis lõpuks nii
Sest mõtet passida polnud nagunii

Luuletused kirjutas Kerttu Veske
ja pildi joonistas Janika

Kõige väiksema sõbra esimene koolipäev

Seekord oleme aasta esimese numbril jätnud Väikese maja veeru puhtalt kõige nooremate päralt. On ju nemad seal praegu kõige uuemad-tähtsamad.

Kui keegi veel mäletab, siis sibas 1.septembril koolimajas ringi hulgi väikesteid ja uudishimulikke õpilasehakatisi.

Ja unustada ei saa ka üliuhkeid v a n e m a i d . Paari nädala möödudes said

uued usinad koolitee käijad ülesande joonistada oma õpetajat ja seda, mida nad oma esimesest koolipäevast mäletavad. Siin nüüd ka mõned tööd.

Igal juhul soovime kogu kooliperega neile palju jaksu ja et see ilus pilt nende mäludes kaua püsiks. Head teed!

Karin

Hobused

Ma olen käinud kaks aastat järjest ratsalaagris ja lisaks ratsatreennis. Laagris õppisin hobuste eest hoolitsemise ja neid tundma.

Hommikul esimese asjana tuleb hobust korralikult sööta ja joota: tuleb anda kaera, vett ning heinu. Kuid hobust tuleb sööta mõõdukalt, et hobune ei saaks liiga vähe ega liiga palju süüa. Need hobused, kes elavad või viibivad parajasti karjamaal, toituvad värskest rohust ja küna sisse pandud veest.

Enne trenni tuleb hoolitseda hobuse eest nii: tood hobuse karjamaalt ning kinnitad ta lasipuu külge, võtad ära päitsed ja talutusnööri ning paned pähe valjad. Kõigepealt harjad hobust kõvema harjaga ning seejärel pehme harjaga, peale seda tuleb harjata lakakammiga ka hobuse lakka ja saba.

Kui hobune on kammitud, tuleb teha veel viimane asi: tõsta hobuse selga sadul, kinnitada sadulavöö ning panna jalused parajaks. Nii ongi hobune valmis alustama trenni. Hobusele võib anda nüüd, peale valmis seadmist, tüki suhkrut või ühe porgandi.

Pärast trenni tuleb võtta sadul seljast ja viia hobune karjamaale. Karjamaal tuleb eemaldada valjad ning pesta suulised ja viia valjad sadularuumi.

Peale trenni, kui kõik hobused on karjamaal, tuleb ära koristada oma hobuse boks. Tuleb välja viia must saepuru ning asemele tuua puhas. Seejärel tuleb tuua hobune karjamaalt oma boksi ning anda talle õhtused kaerad, hein ja vesi.

Kristiina Johanna Kangro 3a

Klikka kappi!

“Klikka kappi” on veebipõhine koolivormi turg. Kõigil on võimalus väikseks jäänud või vähekasutatud koolivormi osi osta ja/või müüa.

Koolivormi mahamüümiseks või äraandmiseks tuleb lisada vastav kuulutus. Selleks peab registreeruma kasutajaks ja logima sisse.

Kuulutusse tuleb lisada toode, värv, suurus, hind ja oma kontaktandmed. Seejärel jääb vaid üle oodata õnnelikku ostjat! Oma kuulutust on võimalik igal ajal muuta või kustutada.

Koolivormi ostmiseks tuleb vaid leida sobiv kuulutus ja võtta müüjaga ühendust.

Selle kuu staar: õp. Andrus Kangro

Parimad palad staarilt:

”See Arte kool on ikka ajud päris ära loputanud...ja seda lauset lehte ei pane!!! Ma vahel ei saa enne pidama, kui mõtlema hakkan.”

“Näete nüüd, kuidas inimene võib rääkida ilma mõtlemata... nagu poliitikud.”

“Ja kui oksüdeerub alkohol... Eks näis, mis teist tulevikus saab.”

“Kamoon, mis bakterid sul ikka ninast tulevad – selleks peaks sa ikka päris libahunt olema!”

Ja mõned varasemad...

“Tõniste! Tõniste, sa oled...mänguasi!”

“Kuhu Na⁺ tõmbab? Ette ja taha ka!”

“No on prussakad jälle!”

“Ööö...mmm...ööö...mm m...Gustav saabus!”

“Mulle meeldib väga õpetada. Ma lausa põen, et ei saa vahepeal kodus käia.”

“Ma töötangi siin selle nimel, et solvata. “Mulle meeldib solvata, ma elan ennast välja”

Lugejate rõõmuks veel teisigi pärle:

Nora Mals :

”Nendele meestele, usu mind, ei saa elus kunagi loota!”

“Ma siis mõtlen välja ja teen suga ühe ropu anekdoodi!”

“Miks mul on vahel tunne, et tahaks kasutada füüsilisi mõjutamisvahendeid? Tahaks kohe tankiga sisse sõita...”

“Küll on hea, et aasta on alles alanud – sa võtad kõike jumala puhta huumoriga ainult.”

“Kas minul on niimoodi, et krõša poje-hala või?”

“Ära koguaeg sinna peale roni, mine vahel sisse ka!”

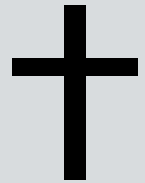
Tairi Tamme-Amjärvi:

“Ma olen läbi käinud tulest ja veest, mind ei võta enam ükski...”

Harri Sirgi

30.10.1933 – 19.08.2005

Tallinna Reaalkooli direktor aastatel 1980-1986

Selle suve augustis lahkus meie seast Tallinna Reaalkooli kunagine direktor Harri Sirgi. Teda meenutavad meie kooli õpetajad.

Ajalooõpetaja Tiia Luuki mälestused Harri Sirgist

Võib öelda, et tänu temale olengi ma Tallinna Reaalkoolis tööl. Nimelt 1981. aastal, kui lõpetasin ülikooli ja ees ootas suunamine – olin valinud õpetaja kutse, ei kujutanud end ette Eesti Rahva Muuseumi teadurina – käis Harri Sirgi Tartus koolile uut kaadrit otsimas. Ei teagi täpselt, kuidas ta minuni jõudis (töenäoliselt uuris dekanaadist). Igatahes oli ühel märtsikuu päeval mul kodus postkastis kiri pakkumisega tulla Tallinnasse läbirääkimistele. Pakkumine oli huvipakuv, olin sellest koolist kuulnud ka oma kursusekaaslastelt. Tulingi. Pärast lõpetamist võeti mind 1. augustil 1981 kooli tööle. Siin ma nüüd

olengi.

Direktorina ja hilisemalt ka autoõpetuse õpetajana oli ta hea organisaator ning kooli ja õpetajate huvide eest seisja. Samas tuli mõnikord iseenese mina ja tahtmine maha suruda, et asjameestega (loe: võimuga) mitte tülli minna.

Vene keele õpetaja Nora Mals meenutab, et Harri Sirgi oli igati tubli inimene, kes koolist ja õpilastest hoolis. 25 aastat tagasi 22. septembril toimunud kurikuulsa tele- ja raadiomeeste jalgpallimatšilt alanud noorterahutustelt käis ta isiklikult oma kooli õpilasi taga otsimas, et neid probleemidest päästa.

Direktor Sirgi oli ka suur autoõpetuse edendaja, kelle ajal autokool täistuuridel tööle hakkas.

Siim Tõniste

Õpilane tagapingist: “Mees!”

Jaak Saukas:

“Arvutiprogramm kipub jonnima - järelikult on naissoost, sest mehed ei jonnita mitte kunagi!”

Heli Ahuna:

“Sissemagamine on põhjuseta puudumise erivorm.”

“Sa ei tohi teha niisuguseid asju, millest mina midagi aru ei saa!”

“Sa oled ikka jultunud küll, Lauri. Sa saad aru, et ma sinu pärast peatun, sa vaatad mulle otsa, naeratad, ja lased jälle edasi.”

Reaali Poiss

Tallinna Reaalkooli ajaleht nr. 5 (61) sept-okt-nov 2005

peatoimetaja
toimetajad

Karin Volmer
Maili Madissoon
Siim Tõniste
Ullabritt Laanemets
Lise-Lotte Lääne
Kristen Kaasik
Janika Leisalu

veeb ja toimetus
küljendaja

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 6-12 lehekülge ning on tasuta.

Veebileht: <http://rp.real.edu.ee>

Ühendus: reaali.poiss@real.edu.ee